

примѣри и изъ нашата (изъ сѣрбската) история. Въ времето на пѣрвото сѣрбско освобождение, нашиятъ войвода попъ Лука са е намиралъ при Дрина и вардилъ е да непрѣминатъ презъ рѣката турците; но турците го излжгаде, преминаде (2,000 коняника) презъ Дрина и упжтите са камъ Шабацъ. Когато попъ Лука видѣлъ това нещастие, то измислилъ друго нѣщо. Той размѣстилъ своята чета по пжтътъ, по който трѣбало да са вжрнатъ турците изъ Шабацъ, раздѣлилъ я на нѣколко чети и сѣдналъ да чѣка. Когато турците дошле въ Шабацъ, то не могле да намѣратъ мѣсто за живѣне и биле принудени да са вжрнатъ назадъ. Въ това време попъ Лука захваналъ да работи. Турците биле нападна-ти и изтрѣбени до единъ *). Въ това сжщо време, въ Малка-Влашка са е намиралъ рускиятъ генералинъ Исаиевъ: а при него е билъ братътъ на Хайдукъ Велка съ 300 или съ

*) Гледай «Начела четовања», превео Драгашевић, у Београду 1864 г.